

ROZHODNUTÍ

Okresní soud v Bruntále jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 zákona číslo 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 2 písm. b) Instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 24.7.2009, č. j.: 13/2008-SOSV-SP, na základě žádosti žadatele xxx, advokáta se sídlem xxx o poskytnutí informace, která byla Okresnímu soudu v Bruntále doručena dne 9. 10. 2018, následně doplněna podáním doručeném soudu dne 16. 10. 2018

vydává

podle ustanovení § 8a, § 15 odst. 1 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), toto

rozhodnutí:

Žádost xxx, advokáta se sídlem xxx ze dne 2. 10. 2018, doručená soudu dne 9. 10. 2018, doplněná podáním doručeném soudu dne 16. 10. 2018, o poskytnutí informace, ve které bylo žádáno o informace, zda vůči xxx, narozenému xxx, bytem xxx byly činěny úkony dle § 88 a násl. zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, a to v minulosti, případně zda jsou činěny v současnosti, **se odmítá.**

Odůvodnění:

Okresní soud v Bruntále jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím ve znění pozdějších předpisů (dále jen InfZ) obdržel dne 9. 10. 2018 dle § 13 InfZ žádost žadatele xxx, advokáta se sídlem xxx, která byla na výzvu soudu dne 16. 10. 2018 doplněna dosláním plné moci xxx udělené xxx.

Žadatel požadoval sdělit, zda proti xxx, narozenému xxx, bytem xxx byly činěny úkony dle § 88 a násl. zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, a to v minulosti, případně zda jsou činěny v současnosti.

V daném případě je žadatelem požadována informace vztahující se ke konkrétní fyzické osobě, která je žadatelovi známa a která byla žadatelem zcela jednoznačně identifikována jménem, příjmením, datem narození a bydlištěm, přičemž současně není v plné moci udělené žadateli xxx vyjádřen souhlas xxx se zpracováním osobních údajů v souladu s ustanovením § 5 odst. 2 a násl. zákona o ochraně osobních údajů, kdy správce může zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů.

Právo na informace je jedním ze základních lidských práv, kterým je realizována veřejná kontrola fungování demokratického státu. Právním předpisem, kterým je realizováno toto právo je InfZ.

Základním smyslem InfZ je zajištění práva veřejnosti na přístup k informacím veřejného sektoru, s výjimkou zákonem výslovně uvedených informací, a tomu odpovídající povinnost povinných subjektů poskytovat informace ze své působnosti. Účelem InfZ má být co nejširší realizace práva na informace, to vše při současné ochraně veřejného zájmu a práv jednotlivců a schopnosti povinných subjektů plnit své úkoly a s cílem zlepšit vztahy mezi veřejností a státními orgány.

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Morbicová.

Omezení práva na informace vychází z principů uvedených v Listině základních práv a svobod a v Mezinárodním paktu o občanských a politických právech a je upraveno v § 7 až § 12 InfZ. Povinný subjekt při posuzování žádosti o informace musí vždy posoudit, zda požadované informace neobsahují některé z chráněných informací, jimiž jsou zejména osobní údaje, informace o soukromí, utajované informace, obchodní tajemství či další informace chráněné podle zvláštních zákonů.

Podle ustanovení § 3 odst. 3 InfZ se informací pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.

Podle ustanovení § 4 odst. 1 InfZ poskytují povinné subjekty informace na základě žádosti nebo zveřejněním.

Podle ustanovení § 8a InfZ povinný subjekt poskytne informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.

Podle ustanovení § 15 odst. 1 InfZ pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Podle ustanovení § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů, pro účely tohoto zákona se rozumí osobním údajem jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu.

Podle ustanovení § 5 odst. 2 zákona o ochraně osobních údajů může správce zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů. Bez tohoto souhlasu je může zpracovávat pouze ve vymezených případech. Takovým případem je podle ustanovení § 5 odst. 2 písm. f) citovaného zákona situace, kdy poskytuje osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři či zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné anebo úřední činnosti, o jeho funkčním nebo pracovním zařazení. V tomto případě není Okresnímu soudu v Bruntále jakožto povinnému subjektu známo, že by se jednalo o takovou osobu.

Pro výše uvedené citace zákonných ustanovení v kontextu obsahu žádosti je zcela zjevné, že již v samotné žádosti žadatele je uváděno nejen jméno a příjmení osoby, ale i datum narození a bydliště. Samotná znalost těchto údajů je ve vztahu k limitům ochrany osobnosti zjevně invazivní a nepřijatelně rozšiřující faktický sběr informací o uvedené osobě nežádoucím a protiprávním způsobem. V takovém případě se pak veškeré údaje týkající se této osoby stávají osobními údaji ve smyslu předpokládaném již citovaným § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů.

V případě této žádosti, kdy nebyl dán souhlas xxx jakožto subjektu údajů ke zpracování jeho osobních údajů, došlo ke kolizi dvou na stejné úrovni stojících základních lidských práv (práva osoby na informace a práva na ochranu informací), proto bylo zapotřebí provést test proporcionality. Test proporcionality sestává ze tří kritérií, a to testu vhodnosti, potřebnosti a porovnání závažnosti obou kolizí stojících základních práv (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2012, sp. zn. 1 As 142/2012 a ze dne 6. 12. 2012, sp. zn. 1 As 169/2012). Po provedení tohoto testu, má Okresní soud v Bruntále za to, že veřejný zájem na zveřejnění požadované informace nepřevažuje. V poskytnutí požadované informace nelze spatřovat žádný širší význam pro společnost a možnost participace občanské společnosti ve věcech veřejných.

Jestliže tedy žadatel požaduje sdělení ohledně konkrétní osoby (lustrace konkrétní osoby), když v žádosti jednoznačně identifikoval fyzickou osobu, nesleduje tím smysl práva na informace. Jeho

žádost není projevem veřejné kontroly nad rozhodovací činností soudu, ale obchází povinnost soudu chránit informace. Poskytnutí požadovaných informací by mohlo zasáhnout do ochrany soukromí dotčené osoby (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2015, sp. zn. 1 As 229/2014). Dle zmíněné judikatury je třeba zásadně trvat pouze na zveřejňování informací, které je žadoucí podrobit veřejné diskuzi, což není obsahem žadatelovi žádosti.

Právo na informace nelze chápat jako neomezené právo člověka na uspokojení osobní zvědavosti. Je to právo na informace v politickém slova smyslu, chápáné velice široce, tj. takové, které člověk žijící ve státě potřebuje k tomu, aby v prakticky dosažitelné míře znal, co se děje na veřejnosti (usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 12. 2002, sp. zn. III. ÚS 156/02). Právo na informace má charakter nástroje, který má být využíván jako prostředek účasti na veřejném životě. Jeho smyslem rozhodně není zneužívání pro uspokojení ryze soukromých zájmů.

Jelikož se jedná o žádost vztaženou ke konkrétní osobě, jíž cílem není zjistit informace o činnosti povinného subjektu, ale zjistit informace výhradně o konkrétní osobě bez jejího souhlasu k zpracování osobních údajů a bez nalezení jakéhokoliv významu pro společnost či možnosti participace občanské společnosti na věcech veřejných, povinnému subjektu nezbylo, než žádost ze dne 2. 10. 2018 Okresnímu soudu v Bruntále doručenou dne 9. 10. 2018, doplněnou podáním doručeným dne 16. 10. 2018 dle § 15 odst. 1 InfZ odmítnout.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení, ve dvou vyhotoveních, prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále k Ministerstvu spravedlnosti České republiky.

Bruntál 22. října 2018

JUDr. Hana Beranová v. r.
předsedkyně soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Morbicová.